

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 1416	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering Åpen
Kommer fra ..arkiv USB	Ekstern rapport nr	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Uttalelse vedr. undersøkelser i Åmdals Verks interesseområder i Tokke og Fyresdal, Telemark				
Forfatter G. Strand		Dato 01.09 1967	Bedrift Åmdals Verk A/S	
Kommune Tokke	Fylke Telemark	Bergdistrikt Østlandske	1: 50 000 kartblad 15134	1: 250 000 kartblad
Fagområde	Dokument type	Forekomster		
Råstofftype Malm/metall	Emneord Cu			
Sammendrag Strand gir i en uttalelse bl. a. følgende konklusjon: Etter sommerens befaringer av gruver og skjerp i området sitter jeg igjen med det inntrykk, at det bare er gruveområdet ved Verket, med de nærmeste omgivelser, som man kan satse nærmere undersøkelser på med rimelig håp om å få pengene tilbake i form av en drivbar malm. Forekomstene i de øvrige områder ser alle for uregelmessige og upålitelige ut til at man kan vente å kunne påvise tilstrekkelige, nogenlunde sammenhengende malmkvanta.				

Berging. G.Strand
Fjellstrand, Nesodden.

Uttalelse vedr. undersøkelser i Åmdals Verks inter-
esseområder i Tokke og Fyresdal, Telemark.

Efter sommerens befaringer av gruver og skjerp i området sitter jeg igjen med det inntrykk, at det bare er gruveområdet ved Verket, med nærmeste omgivelser, som man kan satse nærmere undersøkelser på med rimelig håp om å få pengene tilbake i form av en drivbar malm.

Forekomstene i de øvrige områder ser alle for uregelmessige og upålitelige ut til at man kan vente å kunne påvise tilstrekkelige, noenlunde sammenhengende malmkvanta.

Jeg anbefaler dog å holde på de erhvervede rettigheter inntil event. undersøkelser ved Å.V. er avsluttet og vurdert. Den viten og erfaring en sådan undersøkelse vil gi kan gi grunnlag for en omvurdering av de andre områders muligheter.

På grunnlag av driftsdata kan man beregne at den intakte Åmdalsmalm, innen de grenser hvor gruvedrift har foregått, holdt ca. 1 mill. tonn malm a ca. 1,3 % Cu. Ved en pris på 350 pund vilde malmverdien vært ca. 90 kr/t, og malmkroppens kobberverdi in situ ca. 90 mill.kr.

Det er Cu-gruver i landet som driver lønnsomt på langt under denne malmverdi, eks.vis Røros. Når man likevel kan diskutere om den intakte Åmdalsmalm vilde vært lønnsom idag, med de smale malmganger som betinger relativt store oppfaringsomkostninger, og hvor maskiner til lasting og transport i rasjonelle størrelser vil

være vanskelig å utnytte.

Det sannsynligste er, at karakteren av nye og anslutende malmfunn i gruvefeltet vil være den samme som tidligere kjent. Man bør vel derfor ta for seg regnestykket om gruvenes lønnsomhet i lys av dagens omkostningsnivå samt tekniske muligheter.

1) Jeg skulde gjerne om mulig ville hatt verifisert en mening som etpar av de gamle gruvearbeidere ved verket jeg snakket med har uttrykt, nemlig at mot dypet så Hoffnung- og Parallel-gangene ut til å nærme seg hverandre. Parallellen var jo ikke regelmessig drevet i samme utstrekning som Hoffnung, men den var delvis rik, slik at den vilde gitt et godt tilskudd av malm, og sterkt minsket brytningsomkostningene, dersom de hadde ligget så tett sammen at de kunde ~~brytes~~ under ett.

Jeg har videre festet meg ved at det ikke synes belagt med driftsdata eller undersøkelser at Hoffnung viste tendens til å bli mindre og fattigere mot dypet. Det er mulig eller sannsynlig at det forholdt seg slik i Howard. Forøvrig vekslet jo stadig rikere og fattigere partier i gruvene.

Det er ikke fastslått at malmkroppen har sin største dimensjon i feltretningen, selv om det faller lettest å forestille seg at forholdet er slik, sålenge feltutstrekningen dreier seg om bortimot 1500 m (malm ble vel ikke påtruffet i stoll 3 før flere hundre m inne), mens malmen ikke er fulgt mere enn 2-300 m mot dypet.

2) Det er visstnokk en utbredt, av flere, jeg traff uttalt oppfatning at malmen syntes å vise en generell tendens til å dra seg NØ-over i felt mot dypet. Hvis dette skulde være tilfelle vil det være av betydning ikke bare for lokalisering og omfang av undersøkelsene, men de topografiske forhold er også adskillig gunstigere for undersøkelser i denne retning enn i den motsatte.

3) Det er sannsynlig at en sammenstilling og bearbeiding av alle fra skriftlige og muntlige kilder tilgjengelig data vil kunne avklare de fleste av ovenfor berørte forhold, hvorfor jeg synes at dette er en nærliggende oppgave å ta fatt på.

Når det gjelder art, lokalisering og omfang av event. videre undersøkelser i gruvefeltet, er min oppfatning at man inntil videre skal innskrenke dem til å gjelde forekomstens event. fortsettelse mot dypet og umiddelbart til sidene.

Videre synes jeg det ligger slik an at man med en gang skal gå inn for boringer i de mest lovende partier. Jeg tviler på at geofysiske undersøkelser vil gi mye av tilleggsopplysninger ang. de partier som jeg inntil videre antar er de mest lovende.

Malmens fall og de topografiske forhold (Verkselvas canyon og terrengets senkning og utflating i NØ) begünstiger billige og effektive boringer.

Hvis Crosscut ligger beleiligg til som borplass kan det derfra også bores om vinteren uten større ulemper.

Jeg kan tenke meg at man i første omgang må være villig til å satse et min. på ca. 10 borhull på tils. kanskje ca. 2000 bormeter. Det vil derefter avhenge av de vundne resultater hvorvidt og hvordan man skal fortsette.

Stort mere enn dette kan jeg vanskelig uttale på dette stadium. Når resultatet av de ovenfor foreslåtte utredninger foreligger, samt NGU's vurdering av de geologiske forhold, vil det være mulig å konkretisere ytterligere, forhåpentlig i den grad at et definitivt forslag med kalkyler kan forelegges den besluttende instans.

Oslo den 1.9.1967.